

У К Р А Ї Н А
Чернівецька міська рада
62 сесія VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

30.08.2018 № 1396

м. Чернівці

Про розгляд електронної петиції №200 гр. Гунька М. І. щодо заборони проведення гей-парадів та фестивалів рівності в м.Чернівцях

На офіційному веб-порталі Чернівецької міської ради зареєстрована та набрала 282 голоси електронна петиція №200 гр. Гунька М.І. від 03.07.2018 р. про заборону проведення гей-парадів та фестивалів рівності у м.Чернівцях.

Зазначену петицію попередньо розглянуто посадовими особами виконавчих органів Чернівецької міської ради.

У ході розгляду петиції констатовано, що на даний час питання проведення мирних зібрань врегульовано наступними нормами законодавства.

Відповідно до статті 39 Конституції України громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування.

Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку - з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

В рішенні Конституційного Суду України у справі №1-30/2001 від 19.04.2001 р. щодо офіційного роз'яснення положення частини першої статті 39 Конституції України визначено, що під завчасним оповіщенням органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій, в аспекті конституційного подання, треба розуміти, що організатори мирних зборів мають сповістити вказані вище органи про проведення цих заходів попередньо, у прийнятні строки, що передують даті їх проведення.

Ці строки не повинні обмежувати передбачене статтею 39 Конституції України право громадян, а мають служити його гарантією і водночас надавати можливість відповідним органам виконавчої влади чи органам місцевого самоврядування вжити заходів щодо безперешкодного проведення

громадянами зборів, мітингів, походів і демонстрацій, забезпечення громадського порядку, прав і свобод інших людей.

Отже, право громадян збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, закріплене в статті 39 Конституції України, є однією з конституційних гарантій права громадянина на свободу свого світогляду і віросповідання, думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, на використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб на свій вибір, права на вільний розвиток своєї особистості тощо. При здійсненні цих прав і свобод не повинно бути посягань на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно з частиною другою статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Таким чином, згідно з Законами України, зокрема, статті 39 Конституції України, статей 24 та 38 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада приймає до відома повідомлення про проведення фестивалів, концертів, пікетів, акцій та інших заходів будь-якими політичними партіями, громадськими, творчими або профспілковими об'єднаннями, та з метою забезпечення громадського порядку, безпеки при проведенні масових заходів, інформує органи національної поліції, які не входять до системи місцевого самоврядування. Повноваження щодо заборони проведення мирних зібрань у органів місцевого самоврядування відсутні.

Разом з тим, необхідно зауважити, що станом на 24.07.2018 р. будь-які повідомлення щодо проведення мирного зібрання, а саме фестивалю рівності у Чернівцях до міської ради не надходили.

Водночас, враховуючи те, що порушене в електронній петиції питання викликає стурбованість у значної частини мешканців міста, міська рада вважає за необхідне підтримати звернення депутатів Чернівецької обласної ради до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України щодо захисту інституції сім'ї в Україні.

З огляду на зазначене, відповідно до статей 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статті 23-1 Закону України «Про звернення громадян», Положення про електронні петиції в місті Чернівцях, статті 74 Регламенту Чернівецької міської ради VII скликання, зі змінами, розглянувши електронну петицію №200 Гунька Миколи Івановича щодо заборони проведення гей-парадів та фестивалів рівності в м.Чернівцях, Чернівецька міська рада

В И Р І Ш И Л А :

1. Підтримати звернення депутатів Чернівецької обласної ради до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України щодо захисту інституції сім'ї в Україні, схвалене рішенням обласної ради від 23.05.2018 р. № 73-22/18 .

2. До врегулювання на законодавчому рівні питання, викладеного у зверненні до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України щодо захисту і розвитку інституції сім'ї України, - запропонувати ЛГБТ-спільнотам утриматись від проведення публічних заходів на території міста Чернівці.

3. Юридичному управлінню в разі оскарження даного рішення здійснювати супровід у всіх судових інстанціях та в Європейському суді з прав людини.

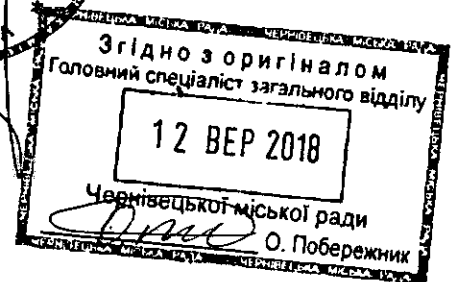
4. Рішення підлягає оприлюдненню на офіційному веб-порталі Чернівецької міської ради.

5. Організацію виконання цього рішення покласти на секретаря Чернівецької міської ради VII скликання Продана В.С.

6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Чернівецької міської ради з питань законності, прав і свобод людини, регламенту, депутатської діяльності, етики та запобігання корупції.

Секретар Чернівецької міської ради

В.Продан

СХВАЛЕНО

Рішення міської ради

VII скликання

30.08.2018 № 1396

**Звернення
до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів
України щодо захисту інституції сім'ї в Україні**

Згідно з Конституцією України та визнаними Україною міжнародними правовими документами держава має зобов'язання перед інститутом сім'ї щодо її розвитку та захисту.

Відповідно до статті 16 Загальної декларації прав людини сім'я є природним і основним осередком суспільства і має право на захист з боку суспільства та держави. У статті 23 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права зазначено, що сім'я, як союз чоловіка й жінки, є природним і основним осередком суспільства та має право на захист з боку суспільства і держави. Згідно з статтею 51 Конституції України сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Водночас глибоку занепокоєність викликає той факт, що донині влада так і не визначилася з державною стратегією розвитку та підтримки сім'ї. Така стратегія, на нашу думку, повинна базуватися на традиційних для України духовно-моральних християнських цінностях і традиційному для нашого народу розумінні сім'ї як законного союзу чоловіка та жінки, які народжують і виховують дітей.

Сьогодні є безліч викликів, які впливають на стан людей і сімей в Україні: сирітство, діти-інваліди та діти з особливими потребами, матері-одиначки, неповні сім'ї, неможливість повноцінно реалізувати свої конституційні права на лікування, навчання, житло, соціальний захист, гідний життєвий рівень. Разом з тим з незрозумілих причин держава надає пріоритетну увагу лише штучно створеній проблемі так званої дискримінації людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією. Наводимо тому кілька прикладів.

1. У проекті анонсованих змін до Конституції України Робоча група з прав, свобод та обов'язків людини і громадянина Конституційної Комісії підготувала змінену редакцію статті 51, яка визначає поняття шлюбу та сім'ї. Якщо у чинній Конституції зазначено: «Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка», то у запропонованих змінах пропонується записати: «Право на шлюб, створення сім'ї гарантується законом. Кожен з подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі і сім'ї». Робоча група пропонує вилучити слова «чоловік» та «жінка». У такий спосіб здійснюється спроба закласти конституційну основу для легалізації одностатевих цивільних партнерств і так званих «шлюбів».

2. 23 листопада 2015 року Кабінетом Міністрів України було видано Розпорядження Уряду № 1393-р «Про затвердження плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року».

Метою даного плану є вдосконалення діяльності щодо забезпечення прав і свобод людини в Україні, забезпечення їх пріоритетності під час визначення державної політики та прийняті рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, а також об'єднання українського суспільства довкола розуміння цінності прав і свобод людини.

Разом з тим, деякі положення Плану дій є суперечливими, бо несуть загрозу національній безпеці держави та єдності українського суспільства. Це стосується, зокрема, положень щодо надання окремих прав та привілеїв представникам сексуальних та тендерних меншин (лесбійкам, гомосексуалістам, бісексуалам, трансгендерам тощо), серед яких:

- легалізація цивільних партнерств для одностатевих пар (пункт 105 підпункт 6);
- спрощення процедури зміни (корекції) статі (пункт 64);
- заборона дискримінації на ґрунті сексуальної орієнтації та тендерної ідентичності, за якою виділяють трансгендерів та транссексуалів (пункт 105);
- право на публічну демонстрацію своїх поглядів та переконань представниками ЛГБТ-спільноти (пункт 39 підпункт 5);
- право на всиновлення дітей трансгендерами, транссексуалами, трансвеститами та іншими особами з розладами статевої поведінки (пункт 105 підпункт 7).

Зазначені вище положення Плану дій можуть загрожувати національній безпеці України, адже спотворять моральні цінності молодого покоління, будуть нівелювати інститут сім'ї, зменшать кількість нових подружжь, руйнуватиме моральні засади українського суспільства, підриватимуть народжуваність, провокуватимуть загострення демографічної кризи в країні,

Окремі пункти Плану дій, зокрема, що стосується дозволу на усиновлення дітей трансгендерами, транссексуалами, трансвеститами, несуть пряму загрозу психічному здоров'ю дитини і порушують її права на гармонійний розвиток, право на свободу від спостерігання та участі в способі життя осіб, які не можуть визначитися, якої вони статі. Дитина спостерігатиме за нетрадиційною формою поведінки усиновлювача, буде сприймати її як норму і транслувати у власному житті.

Таким чином, легалізація, поширення та сприяння способу життя ЛГБТ-спільноти руйнуватиме інститут сім'ї, яка є центральним компонентом індивідуального, соціального та економічного розвитку будь-якого суспільства.

Разом з тим, Планом дій не передбачено багатьох необхідних заходів для охорони материнства і дитинства, зокрема, заходів з подолання проблем неповних сімей, народження дітей поза шлюбом, збільшення народжуваності, скорочення рівня розлучень, зменшення кількості дітей-сиріт, в тому числі соціальних сиріт, допомоги сім'ям з дітьми, малозабезпеченим сім'ям тощо. Плану дій бракує також заходів у сфері боротьби з надмірною сексуалізацією дітей, забезпечення охорони суспільної моралі тощо.

Більш того, на фоні того, що в країні ідуть бойові дії на сході, питання пов'язані з введенням в законодавство різних новацій щодо гендерної ідентичності та захисту від дискримінації представників секс-меншин та надання їм додаткових прав є не доречним, адже суспільство вимагає вирішення більш пріоритетних завдань, а тому педалювання цих питань може викликати збільшення напруги в суспільстві.

3. У листопаді 2015 року Верховна Рада внесла зміни до Кодексу законів про працю України. Головна мета цієї ініціативи - впровадити словосполучення «Гендерна ідентичність» і «сексуальна орієнтація» у національне правове поле.

4. Восени 2017 року, вже вкотре, відбувалися наполегливі спроби ратифікувати Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству - так званої Стамбульської конвенції. Існує достатньо обґрунтувань, щодо неможливості ратифікації Україною Стамбульської конвенції. Зокрема:

- кожна держава, яка підписала міжнародний договір, має суверенне право не надавати згоду на його обов'язковість, тобто не ратифікувати, але при цьому не діяти в порушення його об'єкта та мети. За 6 років із 47 держав-членів Ради Європи 3 не підписали і не ратифікували Стамбульську конвенцію;

- 22 - підписали, але не ратифікували (серед них такі держави, як Велика Британія, Німеччина, Греція, Ірландія, Ісландія, Ліхтенштейн, Люксембург, Норвегія, Словаччина, Хорватія, Швейцарія);

- 22 - підписали і ратифікували цей договір.

Наприклад, США, які вважались найбільшою демократією в світі, часто підписували, але не ратифікували ключові міжнародні угоди (Кіотський протокол до Рамкової конвенції зі зміни клімату, Конвенцію ООН з морського права тощо), що не заважало їм запроваджувати ефективний механізм регулювання тих чи інших відносин на рівні національного права.

- головною перепорою до ратифікації Стамбульської конвенції є введене нею визначення поняття "гендер" та похідних від нього. На відміну від загального уявлення про гендерну рівність (чи заборону гендерної дискримінації) як рівність виключно між чоловіком та жінкою (чи заборону дискримінації на підставі статі) в різних сферах суспільного життя, відображеного, зокрема, в Законі України "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків", Стамбульська конвенція впроваджує інше розуміння гендеру (стаття 3) та проводить чітку різницю між поняттям статі та гендеру (пункт 3 статті 4). та гендерну ідентичність (за якою виділяють трансгендерів, агендерів, транссексуалів - загалом, нараховують близько 50 типів гендеру).

5. У лютому-березні 2016 року Кабінет Міністрів України запровадив посаду Урядового уповноваженого з питань сім'ї. Проте за кілька місяців під тиском певних організацій і урядових структур інших країн, що лобіюють інтереси представників ЛГБТ, Кабінет Міністрів України без жодного правового обґрунтування скасував своє ж рішення.

З огляду на зазначені вище нормативні документи та постанову Верховної Ради України від 08.12.2015 р. № 854-УІІ «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Сімейна політика України - цілі та завдання», з метою захисту і розвитку інституту сім'ї, просимо Вас:

1) зберегти чинну редакцію статті 51 Конституції України, в якій декларується, що шлюб ґрунтується на вільній згоді чоловіка та жінки;

2) вилучити словосполучення «сексуальна орієнтація» і «гендерна ідентичність» з Кодексу законів про працю України та з інших законів, законопроектів і урядових документів, як такі, що несуть виключно ідеологічне та антинаукове навантаження, та не допустити включення цих словосполучень у нові закони та нормативно-правові акти;

3) надати відповідні доручення Міністерствам та відомствам, якими було ініційовано прийняття Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, аби переглянути окремі пункти Плану дій і скорегувати їх відповідно до національних інтересів. Зокрема, видалити такі пункти: пункт 39 підпункт 5; пункт 64; пункт 105 підпункти 1, 3, 6, 7, 8 і 9; пункт 107 підпункт 9; пункт 121 підпункт 8, як такі, що руйнують інститут української сім'ї;

4) припинити спроби ратифікувати Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству (Стамбульської конвенції);

5) виключити з регуляторних правових актів у освітній сфері та з текстів підручників норми і положення про статеве виховання, що ставлять за мету «подолання тендерних стереотипів»;

6) заборонити пропаганду різних видів девіантної статевої поведінки, у тому числі у формі так званих «маршів рівності», «прайдів», «гей-парадів», «фестивалів квір-культури» тощо. Ухвалити Закон України «Про заборону пропаганди гомосексуалізму»;

7) створити Міністерство у справах сім'ї або запровадити інститут Урядового уповноваженого з питань сім'ї. На відповідні посади призначити людей, які відомі своєю відданістю справі захисту інтересів сім'ї та моральності в українському суспільстві;

8) зупинити процес внесення змін до Конституції України та інших нормативно-правових актів в частині викривлення дефініцій сім'ї, шлюбу, батьківства, материнства й дитинства.

З повагою

депутати Чернівецької міської ради VII скликання